

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma:

Kfv.V.35.098/2025/8.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter tanácselnök

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

felperes1 Kft.

(cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Lovász Andrásné ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

NAV Fellebbviteli Igazgatósága

(cím3)

Az alperes képviselője:

Halászné dr. Drozdik Zsuzsa kamarai jogtanácsos

A per tárgya:
jogvita

végrehajtási ügyvel kapcsolatos közigazgatási

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Budapest Környéki Törvényszék
16.K.701.164/2024/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 16.K.701.164/2024/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 35.000 (harmincötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal „Bírószági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” elnevezésű eljárási illeték beszedési számlájára.

A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Budapest XVI. kerületi Polgármesteri Hivatala (a továbbiakban: behajtást kérő) a 2022. június 20. napján véglegessé vált szám. számú határozatával (a továbbiakban: végrehajtandó határozat) azonnali hatállyal megtiltotta a felperes által a cím4 szám alatti

ingatlanon nyilvántartásban nem szereplő és a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központba nem regisztrált közösségi szálláshely üzemeltetését. A felperes e határozattal szemben előterjesztett keresetét a Fővárosi Törvényszék a 2023. június 25-én meghozott 113.K.702.493/2022/10. számú ítéletével elutasította.

[2] A végrehajtandó határozat önkéntes teljesítésének határideje 2022. június 20. napja volt, melynek elmaradását a behajtást kérő észlelte, majd 2023. május 15-én a VHCSEL űrlapon megkereste a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adó- és Vámigazgatóságát (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a határozat végrehajtása végett, mellékelve a végrehajtandó határozatot, valamint a 2023. április 8-án kelt, 2023. május 8-án véglegessé vált szám2 számú végrehajtást elrendelő határozatot.

[3] Az elsőfokú adóhatóság végrehajtói és a behajtást kérő munkatársai 2023. május 31-én közös helyszíni szemlét tartottak az önkéntes teljesítés ellenőrzése céljából, melyről készült jegyzőkönyv szerint a felperes a határozatban foglalt kötelezettségének nem tett eleget, mivel a tárgyi szálláshely üzemeltetését a felperes nem szüntette meg, az ingatlanon több épületben, több lakóhelyiség van kialakítva és ott közös fürdőszobák, közös konyhák, mellékhelyiségek voltak találhatóak. Az udvaron tartózkodó lakók elmondták, hogy a felperesnek fizetnek bérleti díjat. Egy jelenlévő a felperes ügyvezetőjét telefonon felhívta, aki elmondta, hogy a címen lakók albérleti szerződés alapján bérlik a lakásokat, szálláshely-szolgáltatási tevékenység nem történik. Közölte, hogy a Kúriához fordultak jogorvoslatért.

[4] A behajtást kérő hatóság a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvet megküldte a behajtást kérőnek, majd 2023. június 27-én ismételten megkereste azzal, hogy amennyiben a végrehajtással kapcsolatban új körülmény merült fel, azt a VHCSEL adatlap módosításaként jelezze és e körben tájékoztassa, különösen a kötelezett jogorvoslati kérelmének Kúria általi elbírálásáról, valamint a végrehajtással kapcsolatos peres vagy hatósági eljárásban bekövetkező releváns változásokról.

[5] A behajtást kérő a 2023. július 3-án kelt válasziratában arról tájékoztatta az elsőfokú adóhatóságot, hogy a Fővárosi Törvényszék 113.K.702.493/2022/10. számú ítéletét a Kúria a 2023. június 13-án kelt Kfv.IV.37.193/2023/7. számú ítéletével hatályában fenntartotta. Az elsőfokú bíróság által elutasított keresetben a felperes vitatta, hogy a címen szálláshely szolgáltatást nyújtana, állította a szobákat bérleti szerződés alapján hasznosítja. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a Kúria hatályában fenntartott ítéletében azt állapította meg, hogy a tényleges szolgáltatások és a szerződés tartalma alapján a szálláshely-szolgáltatásra jellemző elemek túlsúlya állapítható meg. A behajtást kérő továbbra is kérte a határozat végrehajtását.

[6] Az elsőfokú adóhatóság a 2023. július 12-én kelt 6459973074 számú levelében ismételten felhívta a felperest, hogy a behajtást kérő határozatában foglalt kötelezettséget önkéntesen teljesítse és a kötelezettség teljesítését igazoló dokumentumok másolatát legkésőbb 2023. augusztus 28. napjáig nyújtsa be. A felhívást a felperes 2023. július 13-án letöltötte. A végrehajtók 2024. január 10-én a helyszínen ismételten ellenőrizték a végrehajtandó kötelezettség teljesítését a behajtást kérő hatóság jelenlévő munkatársaival és megállapították, hogy az ingatlan kialakítása a kis alapterületű szobák és a kiegészítő helyiségek száma következtében szálláshely üzemeltetésére szolgál, a kötelezés önkéntes teljesítése nem történt meg, az ingatlanban továbbra is szálláshely üzemeltetése történik. A

jegyzőkönyvben rögzítették, hogy az ingatlan üresen álló helyiségeibe bejutottak, és a felperes képviselője ismét akként nyilatkozott, hogy a lakók albérleti szerződés alapján tartózkodnak az ingatlanban, ott szálláshely-szolgáltatási tevékenység nem történik. A kötelezett bérleti szerződést nem juttatott el az adóhatósághoz. A behajtást kérő a 2024. január 17-én kelt levelében továbbra is a végrehajtási eljárás folytatását kérte.

[7] Az elsőfokú adóhatóság a 2024. január 19-én kelt iktatószám iktatószámú végzésével 250.000,- Ft összegű eljárási bírság megfizetésére kötelezte a felperest az önkéntes teljesítés elmaradása miatt, továbbá felhívta, hogy a meghatározott cselekményt a végzés véglegessé válásától számított 30 napon belül teljesítse és azt az elsőfokú adóhatóság felé megfelelő módon igazolja. A bírság összegének meghatározásával kapcsolatban leszögezte, hogy az önkéntes teljesítés elmulasztásával a végrehajtás teljesülését a felperes akadályozta. Az intézkedés célja, hogy a felperes az engedély nélkül folytatott szálláshelyszolgáltatási tevékenységet beszüntesse és arról a behajtást kérőt igazolt módon tájékoztassa. A felperes a cselekményével érdeksérelmet okoz, ezért mulasztását közepesnek minősítette és azt a maximális összeg 50%-ában határozta meg. Végzését az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 122. §-ára, 22. § (1)-(2) bekezdéseire, valamint az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 69. § (5) bekezdésének a) pontjára alapította.

[8] Az elsőfokú végzést a felperes fellebbezése alapján eljár alperes a 2024. március 21. napján kelt iktatószám 1 számú végzésével helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltak alapján kiemelte, hogy jelen ügyben a végrehajtható okirat a behajtást kérő megkeresése és az annak mellékletét képező végrehajtandó határozat, melyet megkeresés alapján köteles végrehajtani. Az adóhatóság a megkeresésben foglaltakhoz az Avt. 106. § (6) bekezdése alapján kötve van, annak tartalmát nem vizsgálhatja felül, a behajtást kérő döntésének felülvizsgálatára nem rendelkezik hatáskörrel.

A kereset és a védírat

[9] A felperes a jogerős végzés ellen előterjesztett keresetében az alperes határozatának az elsőfokú végzésre kiterjedő megsemmisítését kérte. Már a fellebbezéshez is csatolta az időközben a bérlőkkel megkötött új albérleti szerződésmintát, amelyet az albérlők aláírtak, kézhez vettek, így a módosított feltételekkel polgári jogi értelemben vett bérbeadás történik. Álláspontja szerint a szálláshely-szolgáltatásra vonatkozó szerződéses jogviszony megszűnésével és új szerződések megkötésével önkéntesen eleget tett a határozatban foglaltaknak, ezért a bírság kiszabásának törvényi feltételei már nem álltak fenn döntés meghozatalának időpontjában. A felperes a bérleti szerződéseket a bírósági döntéseknek megfelelően alakította át, ezért megszűnt az a jogviszony, mely alapján az alperes a hivatkozott Avt. 106. § (6) bekezdése alapján kötve van a végrehajtás lefolytatásához. E jogszabályhely alkalmazása az új bérleti szerződések alapján létrejött új jogviszonyra törvénysértő. Jogszerűtlen az Avt. 122. §-a alkalmazása is az új bérleti szerződéseken alapuló bérleti jogviszonyokra.

[10] Előadta, hogy a helyszíni szemléről nem tájékoztatták, azonban képviselője megjelent, aki szerette volna az új szerződéseket átadni, de a módosított szerződést a helyszíni szemle

alkalmával az ügyintézők a felperes képviselőjétől nem vették át. A hatóság félreértelmezte azt a tény, hogy az új bérleti szerződéssel mit kívánt igazolni, mivel nem azt kívánta igazolni, hogy a jogerős határozatok ellenére eddig sem szálláshely szolgáltatást folytatott, hanem azt, hogy a szálláshely szolgáltatást önkéntes teljesítéssel abbahagyta és új szerződések megkötésével bérleti szerződéseket kötött. A hatóságnak az új szerződés tényét kellett volna figyelembe vennie, amikor az önkéntes teljesítést vizsgálta.

[11] Az *alperes védiratában* - a határozati indokait fenntartva - felperes keresetének elutasítását kérte. Leszögezte, hogy a Kúria Kfv.IV.37.193/2023/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. A behajtást kérő továbbra is kérte a határozat végrehajtását, az adóhatóság pedig a behajtást kérő döntésének felülvizsgálatára nem rendelkezik hatáskörrel, a behajtást kérő megkereséséhez van kötve, általa nem volt vizsgálható a fellebbezéshez mellékelte, majd a perben újra átadott bérleti szerződésminta. Az eljárási bírság kiszabása jogszerű volt, mert a 2024. január 10-i helyszíni szemlén a végrehajtók a behajtást kérő munkatársaival együtt megállapították, hogy az ingatlanban szálláshely üzemeltetése történik, így a határozatban foglalt kötelezettségének a felperes önként nem tett eleget. Rögzítette, hogy az Avt. 122. § alapján az elsőfokú adóhatóság önkéntes teljesítésre kellő határidő tűzésével a 2023. július 12-én kelt iktatószám2 számú végzésével felhívta arra a felperest, hogy az önkéntes teljesítést igazoló dokumentumokat határidőig nyújtsa be, melynek a felperes nem tett eleget, ami önmagában megalapozza a döntés jogszerűségét. A felperes által hivatkozott szerződés egy biankó szerződés minta, ami az önkéntes teljesítést nem támasztja alá és a végrehajtást kérőhöz kellett volna ezt benyújtani, mivel nem az adóhatóságnak kell mérlegelnie annak tartalmát és a szerződésmintát az adóhatóság nem volt köteles átvenni a helyszíni szemle során.

Az elsőfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[13] Indokolása szerint a végrehajtást foganatosító adóhatóság a behajtást kérő megkereséséhez kötve van, és az Avt. 106. § (6) bekezdése kifejezetten megtiltja a végrehajtást foganatosító adóhatóság számára, hogy a végrehajtható okiratban szereplő kötelezettség fennállásának jogalapját felülvizsgálja. Tehát a végrehajtás alatt álló kötelezettség önkéntes teljesítése tekintetében elsődlegesen a behajtást kérő hatóság jogosult állást foglalni. Amennyiben a végrehajtandó kötelezettség egy tevékenység megszüntetésében áll, annak hiányát a végrehajtást foganatosító adóhatóság egy helyszíni ellenőrzés során meg tudja állapítani, mert az nem érinti a végrehajtható okiratban szereplő kötelezettség felülvizsgálatát, csak a tevékenység hiányának és ezzel a teljesítés tényének megállapítását. Amennyiben a felperes a végrehajtható okirat szerinti kötelezésnek nem a tevékenység megszüntetésével, hanem a tevékenység jogi jellegének átalakításával kíván eleget tenni, az a végrehajtható okiratban szereplő kötelezés jogalapjának vizsgálatát érinti, amire az Avt. 106. § (6) bekezdése alapján nem a végrehajtást foganatosító adóhatóság, hanem a behajtást kérő jogosult. Így azt, hogy a szerződések módosításával a végrehajtható okiratnak minősülő határozatban foglaltaknak felperes eleget tett-e, a behajtást kérővel kell tisztáznia.

[14] Ezért a végrehajtást foganatosító elsőfokú adóhatóság eljárása akkor volt jogszerű, ha a behajtást kérőre bízta annak megítélését, hogy egy szerződés módosításával a kötelezett a végrehajtható okiratnak eleget tett-e, ezen eljárásnak a perbeli esetben eleget tett az elsőfokú adóhatóság. A behajtást kérő pedig a helyszíni szemle ismeretében kétszer is fenntartotta végrehajtási megkeresését, ehhez pedig az adóhatóság kötve volt és a végrehajtást kérő nyilatkozata alapján az önkéntes teljesítést saját hatáskörében nem állapíthatta meg, így jogszerűen járt el, amikor a végrehajtási cselekményeket folytatta és eljárási bírságot szabott ki.

[15] Helytállóan hivatkozott arra az alperes, hogy amennyiben szerződésmintákat kívánt átadni a felperes az elsőfokú adóhatóságnak, azt az adóhatóság iktatószám2 számú felhívására kellett volna a megadott határidőn belül az adóhatóság rendelkezésére bocsátania. A felhívásra azonban az alperes nem válaszolt, tehát az önkéntes teljesítést nem igazolta. Nem megalapozott az a felperesi érvelés sem, hogy ebben az esetben helyszíni szemle sem lett volna szükséges, ugyanis a tényállás tisztázásához hozzátartozik annak ellenőrzése, hogy a kérdéses tevékenységet a felperes ténylegesen folytatja-e, attól függetlenül, hogy az adóhatóság felhívására nem válaszolt. Mivel a behajtást kérő nyilatkozata az irányadó, az elsőfokú adóhatóságnak a behajtást kérő képviselőinek ezt megerősítő nyilatkozata hiányában nem lett volna lehetősége a helyszíni szemlén átadott szerződések alapján megállapítania az önkéntes teljesítést. Mindezek alapján jogszerűen állapította meg az adóhatóság az önkéntes teljesítés hiányát és jogszerűen szabott ki eljárási bírságot.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[16] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását és a keresettel támadott közigazgatási határozat megsemmisítését kérte. Felülvizsgálati kérelmében megismételte a keresetében előadottakat. Kifejtette, hogy jelen esetben a megkeresésben foglaltak egy bíróságok által jogerősen elbírált és minősített szálláshely-szolgáltatás szerződésre alapított jogviszony fennállta miatt meghozott határozat végrehajtására irányultak. E szerződéses jogviszonynak a megszűnésével és az új szerződések megkötésével a megkeresés létjogosultságát veszítette. A kötelezett a jogerős bírósági döntéseknek megfelelően átalakított gyakorlat szerint kötötte meg a bérleti szerződéseket, azok kizárják a szálláshely-szolgáltatás fogalmának felmerülését, ezért megszűnt az a jogviszony, amely alapján az adóhatóság az Avt. 106. § (6) bekezdése alapján a behajtási eljárás során kötve lenne a behajtást kérő megkereséséhez. Törvénysértő utóbbi jogszabályhely alkalmazása az új bérleti szerződések alapján létrejött új jogviszonyokra, mint ahogy törvénybe ütköző ennek megfelelően az Avt. 122. § alkalmazása is azokra. A kötelezett a régi jogviszonyok megszüntetésével és az új tartalmú szerződések megkötésével önkéntesen eleget tett az adóhatóság határozatának, ezért az eljárási bírság kiszabásának a megváltozott jogi helyzetre tekintettel nem álltak fenn a törvényi feltételei a másodfokú határozat meghozatalának időpontjában.

[17] A kötelezett önkéntes teljesítését kétséget kizáró módon meg lehetett volna állapítani, amennyiben a kötelezett képviselőjét a helyszíni eljárásban az ügyfél képviselőjeként regisztrálják és az általa csatolni kívánt bérleti szerződést érdemben vizsgálják az irat csatolása mellett. Idézte a jogerős végzés rendelkezéseit és kifejtette, hogy aszerint a hatóság sem vitatja, hogy a kötelezett képviselője jelen volt, félreértelmezte azonban azt a tényt, hogy

az új bérleti szerződéssel mit kíván igazolni. Nem azt igazolja a bérleti szerződés, hogy a kötelezett a jogerős határozatok ellenére eddig sem szálláshely szolgáltatást folytatott, hanem azt igazolja, hogy az eddig folytatott és a bíróságok által szálláshely-szolgáltatásnak minősített szolgáltatást önkéntes teljesítéssel abbahagyta, eleget tett a határozatokban foglaltaknak és a bérleti jogviszony feltételeinek megfelelő szerződések megkötésével okafogyottá tette a végrehajtási eljárás lefolytatását.

[18] Leszögezte, hogy a jogerős ítélet indokolása a felperesi érvelés formai elutasítása az érdemi magyarázat megadása nélkül, a jogerős ítélet törvénysértő. Az Avt. 106. § (6) bekezdése nem csak a behajtási eljárás kezdetére ad iránymutatást, hanem az eljárás teljes szakaszára. Ha az adóhatóság csak pontos és szükség esetén kiegészített adatok alapján indíthat behajtási eljárást, akkor az önkéntes teljesítés jelzésével kiegészített adatokat értékelnie kell. A jogerős ítélet [25] és [26] pontjaiban rögzített perbeli esetben nem a behajtást kérő járt a helyszínen, hanem a végrehajtó, akinek az Avt. 122. § (2) és (3) bekezdései alapján fel kell hívnia az önkéntes teljesítésre a kötelezettet, melynek elmaradása esetén szabható ki a bírság. Jelen esetben ez megtörtént, a kötelezett jelezte és indokolta az önkéntes teljesítés tényét, átadta az igazoló okiratot. Ha az önkéntes teljesítés a kötelezés jogalapját érinti, mint jelen esetben, a jogalap vizsgálatát a behajtást kérőnek a végrehajtó többszöri jelzése alapján meg kellett volna tennie. Mivel a felperes önkéntes teljesítése az anyagi jog szabályai szerint megtörtént, jogszabálysértő volt az Avt. 22. § alkalmazása is.

[19] Az alperes *felülvizsgálati ellenkérelmében* a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte, mivel álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem nem alapos. Előadta, hogy a felülvizsgálati kérelmében a felperes olyan tényállításokat tett, melyek tény és iratellenesek. A valóságban ugyanis a felperesi társaság képviselője nem volt jelen a 2024. január 10.-i helyszíni szemlén, így valótlanul állítja a felperes, hogy a képviselője jelen volt, illetve azt is, hogy kérése ellenére töle iratokat nem vettek át a hatósági alkalmazottak és nem hallgatták meg, mint ahogy az is iratellenes állítás, hogy a behajtást kérő szerv képviselői nem voltak jelen a helyszínen. A iktatószám3 iktatószámú jegyzőkönyv mindezt cáfolja. A felperesi társaság korábbi ügyvezetője nem volt jelen, de telefonon beszélt a hatóság képviselőjével és utalt a módosított szerződésekre, azonban nem juttatta el azokat az adóhatóság és a behajtást kérő részére sem. Kiemelte, hogy a végrehajtóknak nem kötelessége átvenni iratokat a helyszínen, módosított szerződéseket a felperes később sem juttatott el a végrehajtók részére. A hatósági eljárás során a felperes egy biankó szerződés mintát, illetve egy későbbi helyszíni bejárás alkalmával egy lakó által aláírt új, 2024. július 19-én kelt bérleti szerződést beküldött, azonban ezek és a felperes módosított szerződésre való hivatkozásai nem alapozzák meg és nem igazolják sem az önkéntes teljesítés tényét, sem az eljárási bírság jogszerűtlenségét. Akkor lett volna megállapítható a felperes önkéntes teljesítése, ha a helyszíni eljárás alkalmával azt állapítják meg, hogy a helyszínen szálláshely szolgáltatást a felperes már nem végez, azt önként abbahagyta.

[20] Iratellenesen állította beadványaiban a felperes, hogy az adóhatóság az eljárása során nem tájékoztatta a behajtást kérő szervet, ugyanis az ügyben keletkezett iratanyag alapján egyértelműen megállapítható, hogy folyamatos volt a kapcsolattartás a behajtást kérő szervvel annak érdekében, hogy a megkeresés alapján történő végrehajtási eljárás jogszerűen történjen. A behajtást kérő szerv ennek során minden alkalommal fenntartotta a végrehajtás foganatosítására irányuló kérését. Önmagában a szerződések módosítására való felperesi hivatkozás nem elegendő az önkéntes teljesítés megállapításához. Nem az a lényeg, hogy az ott lakókkal a felperes milyen formátumú szerződés kötött és hogy milyen szerződés

keretében történik a bentlakás, mivel ezzel az ingatlanon fennálló állapotok nem változtak meg. Ezt támasztják alá a helyszíni szemlék, valamint az ítéletek is (Fővárosi Törvényszék 113.K.702.493/2022/10. számú, a Kúria Kfv.IV.37.193/2023/7. számú ítélete), melyek szerint nem bérleti jogviszony, hanem szálláshely-üzemeltetés valósul meg az ingatlanon.

[21] A felülvizsgálati kérelemben foglaltak ellenére a felperes nem igazolta az új tartalmú szerződések megkötését, melyek egyébként önmagában nem elegendőek ahhoz, hogy az önkéntes teljesítés ténye megállapítható legyen. A jogalap vizsgálata a végrehajtást foganatosító adóhatóság számára tilos, ebből következően helytálló a bíróságnak az a megállapítása, hogy a helyszíni ellenőrzés szükséges és indokolt volt annak érdekében, hogy a szálláshely szolgáltatás üzemeltetési tevékenység megszüntetése ellenőrizhető legyen. Ez ugyanis csak ténymegállapítás, és nem jogalapi felülvizsgálat. A megkeresését a behajtást kérő az eljárás során mindvégig fenntartotta, ezért a végrehajtási eljárás jogszerű volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

[23] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A Kúria jogerős ítélete – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretein belül vizsgálhatja felül [a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdés].

[24] A behajtási eljárást az adóhatóság pontos – szükség esetén kiegészített – adatok alapján indíthatja meg. Az adóhatóság a behajtási eljárás feltételeinek vizsgálata mellett a behajtási megkeresésben szereplő tartozást sem jogalapjában, semösszagszerűségében nem vizsgálja felül, a megkeresésben foglaltakhoz kötve van [Avt. 106. § (6) bekezdés]. Ha a döntés meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra, tűrésre, abbahagyásra (a továbbiakban: meghatározott cselekményre irányul), és az adós a meghatározott cselekményt önként nem teljesítette, a behajtást kérő hatóság a végrehajtás érdekében megkeresi az állami adó- és vámhatóságot. Ha a behajtást kérő hatóság döntése több vagylagos kötelezést is tartalmaz, az állami adó- és vámhatóság a várhatóan a legkisebb költséggel járó meghatározott cselekményt hajtja végre. A megkeresés vonatkozásában ezen alcím rendelkezésein túl a 106. § (6) és (7) bekezdését is alkalmazni kell [Avt. 122. § (1) bekezdés].

[25] A jelen ügy tárgyát meghatározott cselekmény végrehajtására irányuló eljárásban az önkéntes teljesítés elmaradása következtében kiszabott eljárási bírság jogszerűségének a megítélése képezi. A Kúria hangsúlyozza, hogy a végrehajtást foganatosító adóhatóság feladatát a végrehajtás során annak megállapítása képezte, hogy a helyszínen folytat-e szálláshely szolgáltatást a továbbiakban is a felperes, vagy azt önként abbahagyta és így önkéntesen teljesítette-e a végleges határozatban foglaltakat. Ehhez képest kellett a további

eljárási cselekményeket meghatározni. Az állami adó- és vámhatóság - a (3) bekezdés szerinti eljárási bírság kilátásba helyezése mellett - felhívja az adóst a meghatározott cselekmény önkéntes teljesítésére, továbbá tájékoztatja a teljesítés elmaradásának következményeiről [Avt. 122. § (2) bekezdés]. A jelen ügyben megállapítható, hogy a felperes által 2023. július 13-án letöltött iktatószám2 számú felhívásban a kötelezettség teljesítését igazoló dokumentumok másolatának benyújtására, vagyis az önkéntes teljesítés igazolására hívta fel a felperest a végrehajtást foganatosító hatóság. Ehhez képest a felperes, mint kötelezett a felhívásra nyilatkozatot nem tett, az önkéntes teljesítést nem igazolta.

[26] Okszerűen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor nem fogadta el azt a felperesi kereseti hivatkozást, hogy a felperes képviselője a helyszíni szemlén jelen volt, azonban a kérése ellenére tőle iratokat a hatósági alkalmazottak nem vettek át. Egyrészt iratellenes állítás, hogy a behajtást kérő szerv képviselői nem voltak jelen a helyszínen, illetve tényként megállapítható, hogy a felperesi társaság képviselője nem volt jelen a 2024. január 10-i helyszíni szemlén. A iktatószám3 iktatószámú jegyzőkönyv rögzítette, hogy a szemlén a behajtást kérő és a végrehajtást foganatosító adóhatóság ügyintézői együttesen voltak jelen, másrészt azt is, hogy a felperes részéről képviseletre jogosult személy nem volt jelen. A felperesi kötelezettet a végrehajtást foganatosító adóhatóság igazoltan felhívta az önkéntes teljesítés igazolására. Az adós csak egy biankó szerződést küldött meg a hatóság részére, de nem igazolta, hogy önkéntesen teljesítette a végrehajtás alapját képező határozatban foglaltakat, annak ellenkezőjét ugyanakkor a végrehajtást foganatosító hatóság helyszíni ellenőrzése során megállapította.

[27] Lényeges körülmény az ügyben, hogy a felperesi kötelezett a végrehajtható okirat szerinti kötelezésnek nem a tevékenység megszüntetésével, hanem a tevékenység jogi jellegének átalakításával kívánt eleget tenni. Arra hivatkozott, hogy a végrehajtás alapját képező határozatban foglaltakhoz képest időközben a tényhelyzet megváltozott, mivel a felperes a korábbi szerződéses jogviszonyokat megszüntette és új bérleti szerződéseket kötött, amelyek a jogerős bírósági ítéletekben foglaltaknak megfelelnek, ezért megszűntek azok a jogviszonyok, amelyekhez az Avt. 106. § (6) bekezdése alapján az adóhatóság a behajtási eljárás során kötve van.

[28] A felperes új bérleti szerződés kötésére vonatkozó tényállítása valójában a végrehajtható okiratban szereplő kötelezés jogalapjának vizsgálatát érinti. A végrehajtás foganatosítása során a végrehajtást foganatosító adóhatóság ugyanakkor az Avt. 106. § (6) bekezdése alapján - ahogyan arra az elsőfokú bíróság ítélete helytállóan hivatkozott - a behajtást kérő megkereséséhez kötve van. Ezért a végrehajtható okiratban szereplő kötelezés jogalapját érintő felperesi előadás vizsgálatára nem a végrehajtást foganatosító hatóság, hanem a behajtást kérő jogosult, amit az elsőfokú bíróság jogszerűen állapított meg. Jogszerű a törvényszéknek az a megállapítása is, hogy a tárgyi - új bérleti szerződések kötésére vonatkozó - felperesi kötelezetti állítást a végrehajtást foganatosító adóhatóság a behajtást kérő elé tárta (a helyszíni szemle megállapításaival és a felperesi előadásokkal), majd mivel a behajtást kérő kétszer is fenntartotta végrehajtási megkeresését, jogszerűen folytatta a hatóság a végrehajtást.

[29] A felperes ténylegesen oly módon kívánta a végrehajtás alapját képező végleges határozat rendelkezéseit a végrehajtás során vitatni, hogy egy biankó szerződést utólagosan megküldött a hatóságnak. Egy biankó szerződés benyújtása ugyanakkor a végrehajtandó

határozat önkéntes teljesítésének az igazolására nem alkalmas. A behajtást kérő nyilatkozatára tekintettel jogszerűen folytatta a végrehajtást a végrehajtást foganatosító adóhatóság. A végrehajtást foganatosító adóhatóság az önkéntes teljesítés ellenőrzésére helyszíni szemle keretében jogosult volt, ahogyan ezt a törvényszék helytállóan megállapította. A Kúria hangsúlyozza, hogy a végrehajtást foganatosító adóhatóság a végrehajtandó határozat tartalma alapján annak ténybeli ellenőrzése - helyszíni szemle - tapasztalatai alapján okszerűen állapította meg, hogy a felperes az önkéntes teljesítésnek nem tett eleget. Ezért az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az eljárási bírság kiszabására jogszerűen került sor – fentiek alapján - nem törvénysértő.

[30] Mindezek alapján a Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg és nem követett el jogszabálysértést azzal, hogy leszögezte, a végrehajtást foganatosító adóhatóság jogszerűen állapította meg, hogy a végrehajtás alapját képező végleges határozatban foglaltakat a felperes önkéntesen nem teljesítette és ezért jogszerűen szabott ki eljárási bírságot felperessel szemben.

[31] Mindezek alapján a Kúria - jogszabálysértés hiányában - a törvényszék ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

A végrehajtható okiratban szereplő kötelezés jogalapját érintő felperesi előadás vizsgálatára nem a végrehajtást foganatosító hatóság, hanem a behajtást kérő jogosult. Egy blankó szerződés benyújtása az önkéntes teljesítés igazolására nem alkalmas.

Záró rész

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] A Kúria a felperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése, 82. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes - a jelen felülvizsgálati eljárásban még alkalmazandó - a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint megállapított – költségjegyzék szerinti - felülvizsgálati perköltségének viselésére.

[34] A Kúria felülvizsgálati illeték viselésére vonatkozó rendelkezése az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontján, 50. § (1) bekezdésén és a Kp. 35. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdésén és 102. § (1) bekezdésén alapul. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességére az Itv. 78. § (4) bekezdése az irányadó, az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint az adóazonosító számot közleményként fel kell tüntetni.

[35] A végzés elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. június 5.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő